

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

7 décembre 2004

**PROJET DE BUDGET GÉNÉRAL
DES DÉPENSES**
pour l'année budgétaire 2005

AMENDEMENTS

N° 3 DU GOUVERNEMENT

Chapitre 2 — Dispositions particulières des départements

Section 33. SPF Mobilité et Transports

À la page 158, après l'article 2.33.8, insérer une disposition légale nouvelle 2.33.9, libellée comme suit:

Documents précédents:

Doc 51 1371/ (2004/2005) :

001 à 007 : Notes de politique générale.
008 : Budget des dépenses I.
009 : Budget des dépenses II.
010 : Note de politique générale.
011 : Justifications.
012 : Justifications.
013 : Justifications.
014 : Note de politique générale.
015 : Amendement.
016 à 024 : Notes de politique générale.
025 : Annexe.
026 et 029 : Notes de politique générale.
030 : Erratum.
031 : Note de politique.
032 : Amendement.
033 : Erratum.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

7 december 2004

**ONTWERP VAN ALGEMENE
UITGAVENBEGROTING**
voor het begrotingsjaar 2005

AMENDEMENTEN

Nr. 3 VAN DE REGERING

Hoofdstuk 2 — Bijzondere bepalingen van de departementen.

Sectie 33. FOD Mobiliteit en Vervoer

Op bladzijde 158, na artikel 2.33.8, een nieuwe wetsbepaling 2.33.9 inlassen, luidend als volgt:

Voorgaande documenten:

Doc 51 1371/ (2004/2005) :

001 tot 007 : Beleidsnota's.
008 : Uitgavenbegroting I.
009 : Uitgavenbegroting II.
010 : Beleidsnota.
011 : Verantwoordingen.
012 : Verantwoordingen.
013 : Verantwoordingen.
014 : Beleidsnota.
015 : Amendement.
016 tot 024 : Beleidsnota's.
025 : Bijlage.
026 en 029 : Beleidsnota's.
030 : Erratum.
031 : Beleidsnota.
032 : Amendement.
033 : Erratum.

«Art. 2.33.9. — Le ministre de la Mobilité est autorisé à accorder des indemnités ou des secours dans les conditions qu'il déterminera, à d'anciens agents pensionnés ou non par suite d'accident en service ou d'accident du travail ou pour raisons de santé, à l'effet de ne pas les traiter moins favorablement que les ouvriers se trouvant dans des conditions semblables, et ce nonobstant les dispositions de la loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles.»

JUSTIFICATION

En date du 9 octobre 1959, le Conseil des ministres a marqué son accord sur un ensemble de mesures à prendre en relation avec la dissolution de l'Office National pour l'Achèvement de la Jonction Nord-Midi (ONJ).

Dans le cadre de cet accord, le ministre des Communications a, en date du 17 décembre 1959, approuvé la liste des agents de l'ONJ (et leurs ayants droit) pouvant bénéficier d'un complément de pension, déterminé les conditions d'octroi, et fixé son montant en fonction de la situation de chacune des personnes concernées. Cette mesure est entrée en vigueur le 1er janvier 1960.

L'intention était de ne pas traiter moins favorablement les anciens agents pensionnés ou non par suite d'accident ou pour raisons de santé, par rapport aux ouvriers se trouvant dans des conditions semblables, et ce nonobstant les dispositions de la loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles.

Chaque année depuis cette date, une disposition autorisant le ministre à procéder au paiement de ces compléments de pension, est mentionnée dans la loi contenant le budget général des dépenses du SPF Mobilité des Communications (précédemment ministère des Communications).

La Cour des comptes recommandant que, dorénavant la loi budgétaire, ne contienne que des dispositions spécifiquement budgétaires, il est proposé d'insérer dans une loi-programme un dispositif autorisant le ministre ayant la mobilité et les transports dans ses attributions, à octroyer les compléments de pension dont question dans les conditions qu'il détermine mais qui bien entendu seront celles qui sont en vigueur depuis le 1er janvier 1960.

Vu que cette disposition ne peut plus être introduite dans la loi-programme actuelle, il est proposé de la réintroduire à nouveau, par amendement, dans les dispositions légales du budget 2004.

Le ministre du Budget,

Johan VANDE LANOTTE

Art. 2.33.9. — De minister van Mobiliteit wordt ertoe gemachtigd vergoedingen of hulp gelden te verlenen onder voorwaarden die hij zal vaststellen, aan gewezen personeelsleden al of niet gepensioneerd ten gevolge van dienst- of arbeidsongeval of om gezondheidsredenen, om deze niet minder gunstig te behandelen dan de werklieden die zich in gelijkaardige voorwaarden bevinden, en zulks niettegenstaande de bepalingen van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke pensioenen.»

VERANTWOORDING

Op 9 oktober 1959 heeft de Ministerraad ingestemd met een aantal maatregelen ter ontbinding van het Nationaal Bureau voor de Voltooiing der Noord-Zuidverbinding (NBV).

In het kader van dit akkoord heeft de minister van Verkeerswezen op 17 december 1959 de lijst goedgekeurd van de ambtenaren van het NBV (en hun rechthebbenden) die aanspraak kunnen maken op een aanvullend pensioen. Tevens heeft hij de toekenningsvoorwaarden bepaald en het bedrag ervan vastgesteld naar gelang van de toestand van elkeen van de betrokken personen. Deze maatregel is van kracht geworden op 1 januari 1960.

De bedoeling was om gewezen personeelsleden al dan niet gepensioneerd ten gevolge van dienst- of arbeidsongeval of om gezondheidsredenen, niet minder gunstig te behandelen dan de werklieden die zich bevinden in gelijkaardige voorwaarden, en zulks niettegenstaande de bepalingen van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke pensioenen.

Sedertdien wordt ieder jaar een beschikking waarbij de minister gemachtigd wordt om deze aanvullende pensioenen uit te betalen, opgenomen in de wet houdende de algemene uitgavenbegroting van de FOD Mobiliteit en Vervoer (voordien ministerie van Verkeerswezen).

Aangezien het Rekenhof aanbeveelt dat voortaan in de begrotingswet uitsluitend specifieke begrotingsbepalingen zouden vervat zijn, wordt voorgesteld in een programmawet een dispositief op te nemen waarbij de voor mobiliteit en vervoer bevoegde minister gemachtigd wordt de aanvullende pensioenen toe te kennen zoals vermeld in de door hem bepaalde voorwaarden, maar die wel degelijk betrekking hebben op die voorwaarden die van kracht zijn sedert 1 januari 1960.

Aangezien echter deze bepaling in de huidige programmawet niet meer kan worden ingelast, wordt voorgesteld om ze bij amendement opnieuw op te nemen in de wetsbepalingen van de begroting 2004.

De minister van Begroting,

Johan VANDE LANOTTE

N° 4 DE M. GOYVAERTS ET MME GOVAERTS
(aux tableaux annexés à la loi)

pages 182-183

Au tableau 01 «Dotations», division 31 «Liste civile et dotations à la famille royale», point 2 «Dotation à S.A.R. le Prince Philippe», remplacer le montant «888.000 euros» par le montant «0 euro».

JUSTIFICATION

Dans le cadre de la récente mission commerciale en Chine, le prince Philippe de Saxe-Cobourg a fait une série de déclarations politiciennes abruptes, en particulier à l'égard du Vlaams Belang. Nous jugeons inadmissibles les propos méprisants du Prince Philippe de Saxe-Cobourg à l'égard de la cause indépendantiste flamande, en général, et des aspirations spécifiques des Flamands à une autonomie accrue, en particulier.

Il n'appartient pas au prince héritier de se prononcer sur les rapports de force politiques de ce pays. Ses propos non seulement constituent une violation de la neutralité que la Cour est tenue d'observer, ils ont également clairement montré que la Cour n'a jamais été neutre politiquement. Par ses déclarations, Philippe de Saxe-Cobourg a insulté un grand nombre de Flamands et a prouvé à l'opinion publique qu'il n'est pas neutre sur l'échiquier politique belge.

Le message de la Cour est on ne peut plus clair: toute forme d'autonomie flamande doit être étouffée dans l'œuf. En une seule formule percutante «celui qui s'en prend à la Belgique s'en prend à moi», le prince royal a balayé toutes les revendications communautaires légitimes (comme la scission de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde) consignées dans l'accord de gouvernement flamand et donc soutenues par l'ensemble de la classe politique flamande. Les Flamands savent dès lors ce qu'ils peuvent attendre de la Cour, à savoir rien. La Cour s'érige une fois encore en gardienne des intérêts socialo-wallons. La Belgique ne doit plus sa survie qu'aux transferts de milliards d'euros de la Flandre vers la Wallonie et à une généreuse dotation de 11,083 millions d'euros à la famille royale.

La déclaration du premier ministre Verhofstadt, arguant que le prince s'est exprimé sous le coup de l'émotion, n'a aucun sens. En effet, le premier ministre est politiquement responsable des déclarations de la Cour. Si le prince héritier souhaite faire connaître ses convictions politiques, il doit renoncer à sa fonction actuelle et poser sa candidature aux prochaines élections afin de soumettre son engagement politique à la population. En attendant, nous considérons que sa dotation actuelle d'une hauteur de 880 000 euros doit être immédiatement supprimée.

Nr. 4 VAN DE HEER GOYVAERTS EN MEVROUW GOVAERTS

blz. 182-183

In de tabellen gevoegd bij het ontwerp van algemene uitgavenbegroting onder de titel «civiele lijst en de dotaties aan de koninklijke familie», meer specifiek de dotatie aan Z.K.H. Prins Filip het bedrag «888.000 euro» vervangen door het bedrag «0 euro».

VERANTWOORDING

Naar aanleiding van de recente handelsmissie naar China heeft prins Filip van Saksen-Coburg een aantal krasse partijpolitieke uitspraken gedaan, meer bepaald ten aanzien van de partij Vlaams Belang. De minachtende uitspraken van prins Filip van Saksen-Coburg ten aanzien van het Vlaamse onafhankelijkheidsstreven in het algemeen en de specifieke Vlaamse verzuchtingen naar meer autonomie in het bijzonder, zijn volgens de indieners onaanvaardbaar.

De kroonprins heeft zich niet uit te spreken over de politieke machtsverhoudingen in dit land. Hij heeft met zijn uitspraken niet alleen de neutraliteit waartoe het Hof gehouden is, geschonden. Hij heeft met zijn uitspraken duidelijk aangetoond dat het Hof politiek nooit neutraal geweest is. Filip van Saksen-Coburg heeft met zijn uitspraken vele Vlamingen beledigd en daarmee voor de publieke opinie bewezen niet neutraal te zijn en de Belgische politieke constellatie.

De boodschap van het Hof is bijzonder duidelijk: elke vorm van Vlaamse autonomie moet in de kiem worden gesmoord. Alle rechtmatige verzuchtingen op communautair vlak (zoals de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde) die in het Vlaams regeerakkoord staan, en waar dus heel politiek Vlaanderen achterstaat, heeft de koninklijke prins met één welgemikte one-liner («wie aan België komt, komt aan mij») van tafel geveegd. De Vlamingen weten dus wat ze hebben aan het Hof, met name niets. Het Hof werpt zich eens te meer op als de behoeder van Waals-socialistische belangen. Enkel de miljardenstroom van Vlaanderen naar Wallonië en een genereuze dotatie van 11,083 miljoen euro aan de koninklijke familie houden België nog overeind.

De verklaring van premier Verhofstadt, als zou het gaan om een emotioneel moment, houdt geen steek. De eerste minister is immers politiek verantwoordelijk voor de uitspraken van het Hof. Indien de kroonprins zijn politieke mening wil verkondigen, dan moet hij afstand nemen van zijn huidige functie en zich bij de volgende verkiezingen kandidaat stellen teneinde zijn politiek engagement aan de bevolking voor te leggen. In afwachting dan deze stap zijn de indieners van oordeel dat zijn huidige dotatie ter waarde van 888.000 euro onverwijld moet worden ingetrokken.

N° 5 DE M. GOYVAERTS ET MME GOVAERTS
(aux tableaux annexés à la loi)

pages 196-197

Au tableau 2 concernant la Chancellerie du premier ministre, à l'allocation de base 31 11 1227, remplacer le montant «6.629.000 euros» par le montant «4.579.000 euros».

JUSTIFICATION

En 2005, la Belgique aura 175 ans et, selon le gouvernement fédéral, il convient de fêter cet anniversaire. Nous pouvons dès lors nous attendre à de nombreuses réjouissances teintées de nostalgie, le tout avec force drapeaux tricolores.

Le coût de ces festivités est estimé à 11,6 millions d'euros, dont 2,050 millions d'euros à charge du budget fédéral 2005.

Ceux qui connaissent l'histoire politique de ce pays savent que 1830 est l'une des pages les plus noires de l'histoire de la Flandre. La création du Royaume artificiel de Belgique a en effet marqué le début d'une politique de francisation systématique et de minorisation permanente de la majorité flamande. Une politique qui a, entre autres, fait perdre à la Flandre 25 communes (comme les communes de la frontière linguistique de Communes, Mouscron, Enghien, etc.) et qui fait que la capitale de la Flandre, à savoir Bruxelles, est encore et toujours soumise à des pratiques constantes de francisation. Une politique qui continue encore aujourd'hui à s'étendre aux six communes à facilité et à plusieurs communes flamandes de la périphérie bruxelloise.

Nous considérons en outre que le maintien de la Belgique a coûté énormément d'argent aux Flamands. Même aujourd'hui, les transferts d'argent se poursuivent. Selon une étude du *Vlaams Economisch Verbond* (VEV) de 2003, le montant annuel des transferts par le biais de la sécurité sociale, de l'assurance-maladie, du budget fédéral, du financement des régions, de la dette publique et de toutes sortes d'autres clés de répartition injustifiées s'élève à plus de 10 milliards d'euros.

Une telle saignée de la Flandre peut encore difficilement être qualifiée de solidarité.

Sans parler des nombreuses réformes de l'État, qui ont pour but de rejeter systématiquement les aspirations et exigences flamandes légitimes par la constitution d'un front francophone.

Nous estimons, par conséquent, qu'il n'y a guère de raisons de faire la fête et que le montant de 2.050.000 euros doit être rayé du budget.

Nr. 5 VAN DE HEER GOYVAERTS EN MEVROUW GOVAERTS

blz. 196-197

In de tabellen gevoegd bij het ontwerp van algemene uitgavenbegroting aangaande de Kanselarij van de Eerste Minister, de basisallocatie 31 11 1227 het bedrag «6.629.000 euro» vervangen door het bedrag «4.579.000 euro».

VERANTWOORDING

In 2005 bestaat België 175 jaar en dat moet volgens de federale regering worden gevierd. We kunnen ons dus verwachten aan heel wat nostalgisch vermaak met vele tricolore vlaggen.

De kostprijs van deze festiviteiten worden geraamd op 11,6 miljoen euro, waarvan 2,05 miljoen euro ten laste van de federale begroting 2005.

Wie de politieke geschiedenis van dit land kent, weet dat 1830 één van de zwartste bladzijden zijn uit de geschiedenis van Vlaanderen. Vanaf het ontstaan van het kunstmatige Belgische Koninkrijk werd er een politiek gevoerd van systematische verfransing en een bestendige minorisering van de Vlaamse meerderheid. Een politiek die er onder andere voor heeft gezorgd dat 25 gemeenten aan Vlaanderen werden onttrokken (zoals de taalgrensgemeenten Komen, Moeskroen, Edingen,...), maar ook dat de hoofdstad van Vlaanderen, met name Brussel, nog steeds deel uitmaakt van een aanhoudende verfransingspolitiek. Een politiek die tot op heden nog steeds meer uitbreiding kent naar de 6 faciliteitengemeenten en verschillende Vlaamse randgemeenten rond Brussel.

Bovendien is de indiener van oordeel dat de instandhouding van België de Vlamingen enorm veel geld heeft gekost. Zelfs tot op vandaag blijven de geldstromen aanhouden. Volgens een studie van het Vlaams Economisch Verbond (VEV) van 2003 bedraagt de jaarlijkse geldstroom via de sociale zekerheid, de ziekteverzekering, de federale begroting, de financiering van de regio's, de staatsschuld en allerlei andere onredelijke verdeelsleutels meer dan 10 miljard euro.

Een dergelijke aderlating voor Vlaanderen kan men moeilijk nog solidariteit noemen.

Om dan nog maar te zwijgen over de vele staatshervormingen die tot doel hebben om de Vlaamse verzuchtingen en gerechtvaardigde eisen via een Franstalig front systematisch af te wijzen.

De indiener is bijgevolg van oordeel dat er weinig redenen zijn tot feestvieren en dat het bedrag van 2.050.000 euro uit de begroting dient te worden geschrapt.

Hagen GOYVAERTS (Vlaams Belang)
Marleen GOVAERTS (Vlaams Belang)